

си и веди тѣхъ като ся напи заедио съ бабѣ-тѣхъ съ-
вѣно умря. — Ето пакъ доде прѣдъ Плутона, кой-
то за да ѣхъ стори няма, поиска тосѣ-пѣть да ѣхъ
прати въ тѣло-то на еднаѣ рыбѣ. Нѣ тя направѣ
пакъ нѣколко смѣшлѣвы подземкы прѣдъ царя на
тамы-ты, кой-то като не можѣ да стои противъ
исканіѣ-та на такѣва ласкателны забавленіѣ, дозво-
ли ѣ да отиде въ тѣло-то на единѣ человекъ; нѣ
зачто-то Плутонъ ся срамуваше да ѣхъ проводи въ
тѣло-то на пѣкой разуменѣ и добродѣтеленѣ че-
ловекъ, опрѣдѣли ѣхъ за тѣло-то на единѣ досаденѣ
и обеспокойтеленѣ проповѣдникъ, кой-то лѣжеше,
кой-то ся хвалеше непрѣстанно, кой-то правеше
смѣшны тѣлодвиженіѣ, кой-то ся присмиваше на
сичкыѣ свѣтъ, кой-то прѣкъсваше най-благородны-
ты, и най-постоянны-ты разговори, за да искаже
едны глупавы или никаквы думы. Меркуръ като
ѣхъ видѣ у това ново състояніе рече ѣ смѣешкомъ:
„ Е! Е! азъ тя познавамъ; ты си една състава отъ
обезьянѣ и отъ папагалъ, что съмъ видѣлъ и другыѣ
пѣхъ. Ако ти отнеме пѣкой тѣлодвиженіѣ-та и на-
учены-ты твои наусть думы, не ще да остане
ничто у тебе. Отъ едиѣ обезьянѣ и отъ единѣ па-
пагалъ не става друго, освѣнѣ единѣ глупавѣ и
безуменѣ человекъ. “

(Февелонъ)